

Práce shrnuje základní údaje o reprodukční délce života u člověka, zvláštní důraz je kladen především na syntézu dostupných poznatků o existenci a evoluci menopauzy a postreprodukčního období. Na základě publikovaných údajů se práce zabývá výskytem těchto jevů nejen u člověka, ale i u dalších sociálně žijících savců. Následně bakalářská práce dochází k zjištění, že ukončení reprodukce následované postreprodukčním obdobím není pouze výsadou člověka, ale s obdobnými projevy se můžeme setkat i u jiných taxonů. Zvláštní pozornost je věnována primátům a kytovcům, u kterých je fenomén menopauzy a postreprodukčního života intenzivně studován. Pro získání uceleného přehledu a možnosti odlišného pohledu na věc jsou krátce shrnuty i poznatky týkající se přítomnosti těchto jevů u jiných skupin obratlovců i bezobratlých. Jsou zde též srovnávány fenomény menopauzy a postreprodukčního života u lidí a dalších zástupců živočišné říše. Bakalářská práce dochází k zjištění, že menopauza, či ukončení reprodukce následované postreprodukčním obdobím, jsou jevy v biologii častější, než se obecně předpokládá.

Klíčovou součástí je též kritický pohled na nejdůležitější teorie zabývající se evolucí menopauzy u člověka („Teorie babičkovství“, „Teorie pečující matky“ atd.). Dále se tato práce zabývá časovým zařazením vzniku menopauzy u člověka. Na základě dostupných údajů se kloní k názoru, že menopauza je jev evolučně starý a objevil se zřejmě už u žen prvních zástupců *Homo erectus*.